

ΑΠΟΦΑΣΗ 84/2019

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΥΡΟΥ

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Συγκροτήθηκε από την Πρόεδρο Πρωτοδικών

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 24 Ιανουαρίου 2019, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, επί της οδού Λαζάρου Σώχου, αριθμός 4, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του (μέλους του
).

Της καθ' ης η αίτηση: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

_____ και το διακριτικό
τίτλο _____ που εδρεύει στη
της οποίας ο νόμιμος εκπρόσωπος εμφανίσθηκε στο
ακροατήριο και παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 07-08-2018 αίτησή της, που κατατέθηκε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 659/07-08-2018, προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο της 25^{ης}-10-2018 κατά την οποία η συζήτηση της αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή

της παρούσας δικάσιμο, κατά την οποία εκφωνήθηκε από την οικεία σειρά και παραστάθηκαν οι διάδικοι ως ανωτέρω αναφέρεται.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως

ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά

αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφανίνεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, ήδη ισχύει ο Ν. 4481/2017, σκοπός του οποίου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων που έρχεται να συμπληρώσει το βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»). Ταυτόχρονα, ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική

έννομη τάξη. Πιο συγκεκριμένα αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση, προβλέπονται προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Παράλληλα εμπεριέχονται ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Στο πρώτο μέρος, περιέχει ρυθμίσεις για ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις. Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια εκπροσώπησης και η μεταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο, όπου κρίθηκε απαραίτητο, τροποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993. Το άρθρο 22 ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη. Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε και στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της

παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του πασού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Στην παράγραφο 7 ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των

δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϋσχόν δικαίο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΘες 1810/2012, ΕΑ 929/2010, ΕφΘες 259/2010, ΤρΝομΠλ Νόμος). Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 ν. 2121/1993, εκθέτει ότι εκπροσωπεί τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (οργανισμοί «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συνέστησαν αυτή), έχοντας ως μέλη της δημιουργούς και επαγγελματίες (μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου) καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αίτησης. Ότι, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενη, τέλος, ότι η καθ' ης αίτηση, που διατηρεί και εκμεταλλεύεται ξενοδοχείο στη

εντός του οποίου λειτουργεί χώρος καφετέριας-roof garden, στον οποίο παρότι προβαίνει ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων - πελατών της, αρνείται να προβεί σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, ζητεί: α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο

τούτο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη αιτία δικαιούνται τα μέλη της για τα έτη 2011 έως και 2017, σύμφωνα με τα ποσά που ειδικότερα διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της αίτησης για κάθε περίοδο κάθε έτους, πλέον του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας, για τον χώρο της καφετέριας, β) να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία στην αιτούσα με το νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του μηνός Ιανουαρίου κάθε επόμενου της αιτούμενης χρήσεως έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση τους και γ) να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση ο καθ' ου η αίτηση να δηλώσει εάν πραγματοποιεί οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, χρήση, δραστηριότητα στο πλαίσιο λειτουργίας της ξενοδοχειακής επιχείρησης και να προσκομίζει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικαστεί στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, 22 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993 και 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, καθώς και σε αυτές των άρθρων 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 346 ΑΚ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί καταβολής τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1^η Ιανουαρίου) του έτους που αφορά η αξίωση, το οποίο είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, καθόσον για το προηγούμενο της επίδοσης της αίτησης για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής χρονικό διάστημα, η όχληση δεν δύναται να είναι ακριβής και ορισμένη

κατά το περιεχόμενό της, έτσι ώστε να προκύπτει κατά τρόπο αναμφίβολο, το είδος, το ποσό και άλλα προσδιοριστικά στοιχεία της απαίτησης (ΕφΑθ 3107/2010, αδημ στο νομικό τύπο), ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΜΠΑθ 777/2018, ΤρΝομΠλ Νόμος). Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως, που εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο αυτού του δικαστηρίου και όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, συνιστά ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, μουσικούς, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, η διαχείριση των συγγενικών τους δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση εκάστου των ανωτέρω οργανισμών έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 44 έως 57 του ν. 2121/1993 και η λειτουργία αυτών εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 4 του ν. 2121/1993, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους παραπάνω οργανισμούς τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από τα περιουσιακά τους δικαιώματα επί των έργων τους καθώς και την τήρηση των διατάξεων του ν. 2121/1993 και των κανονισμών του. Όπως, δε, προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους

των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Επομένως, τεκμαίρεται ότι ο αιτών οργανισμός έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενος στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των μελών του, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση ανώνυμη εταιρία διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην

κατηγορίας 5
ξενοδοχείο, δυναμικότητας
αστέρων με την ονομασία
το οποίο λειτουργεί όλη
τη διάρκεια του έτους, παρά τον περί εποχικής λειτουργίας ισχυρισμό της καθ' ης η αίτηση. Στο κτίριο του ξενοδοχείου και συγκεκριμένα στην ταράτσα υπάρχει χώρος εξωτερικός (roof garden), εμβαδού άνω των 100 τ.μ και όχι πλέον των 200 τ.μ., η διαμόρφωση του οποίου περιλαμβάνει κατασκευή τύπου ξύλινου πάγκου (μπάρας) και ραφιών όπου τοποθετούνται φιάλες ποτών και τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων. Ο χώρος αυτός δεν προορίζεται για αποκλειστική χρήση των διαμενόντων στο ξενοδοχείο πελατών, αλλά είναι δυνατή η επίσκεψή τους και από κάθε τρίτο, ενώ προσφέρεται και για διοργάνωση γαμήλιων γευμάτων εκδηλώσεων, όπως προκύπτει από σχετικές αναρτήσεις σε ιστότοπο κοινωνικής δικτύωσης (facebook). Περαιτέρω πιθανολογείται ότι η καθ' ης η αίτηση, είναι μέλος του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος», το οποίο επειδή από το έτος 2003, ασκήθηκαν εναντίον σημαντικού αριθμού ξενοδοχειακών επιχειρήσεων-μελών του,

αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και ακολούθως αγωγές ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων, με τις οποίες οι Οργανισμοί Συγγενικών Δικαιωμάτων είχαν ζητήσει, μεταξύ άλλων, να καθοριστεί προσωρινά το ύψος της κατ' άρθρο 49 Ν. 2121/93 αμοιβής τους για «δημόσια χρήση και εκτέλεση» έργων των μελών τους σε δωμάτια των ξενοδοχείων, τα οποία ανήκουν στα παραπάνω μέλη του, το τελευταίο ήλθε σε συμφωνία με τους οργανισμούς διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ ΠΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» ΚΑΙ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», ήτοι με τα μοναδικά μέλη της αιτούσας πριν τη σύστασή της, καθώς επίσης και με τον επίσης αστικό συνεταιρισμό «ΔΙΟΝΥΣΟΣ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ» σχετικά με την οφειλόμενη ετήσια αμοιβή των μελών των οργανισμών από τη χρήση έργων του ρεπερτορίου τους από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που εκμεταλλεύονται ξενοδοχεία και είναι μέλη του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος και προσχώρησαν στην παραπάνω συμφωνία. Έτσι καταρτίστηκε το από 15-11-2011 μνημόνιο- συμφωνίας, στο οποίο ρητά αναφέρονται τα εξής: «1.1. Αντικείμενο του είναι ο προσδιορισμός του ύψους των αμοιβών των συμβαλλομένων στο μνημόνιο Ο.Σ.Δ. για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου των μελών τους που συνίσταται στην με οποιονδήποτε τρόπο αναμετάδοση/δημόσια παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών των έργων αυτών στα δωμάτια ξενοδοχείων, τα οποία ανήκουν σε μέλη του ΕΕΕ, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 και εντεύθεν ... 1.2. Λαμβάνοντας υπόψη όσα

προαναφέρονται, τα μέρη δηλώνουν, συμφωνούν και συνάποδέχονται, ότι η αμοιβή των συγγενικών δικαιωμάτων, για την χρήση που πραγματοποιείται σε δωμάτια ξενοδοχείου, το οποίο ανήκει σε μέλος του Ξ.Ε.Ε., θα ανέρχεται για τα ημερολογιακά έτη 2011-2012-2013: στα ειδικότερα αναφερόμενα στο ανωτέρω μνημόνιο ποσά ... 1.4. Έναντι οποιουδήποτε μέλους του ΞΕΕ προσχωρήσει στην προκείμενη συμφωνία μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 2011 οι Ο.Σ.Δ δηλώνουν ότι δεν θα διεκδικήσουν οποιαδήποτε αμοιβή για τα παρελθόντα έτη, ήτοι έως και το τέλος του έτους 2010, υπό την αυτονόητη φυσικά προϋπόθεση, ότι το μέλος του ΞΕΕ δεν θα εξέλθει της εν προκειμένω συμφωνίας, συνεκτιμωμένων πάντοτε των συνθηκών που ισχύουν για κάθε ξενοδοχειακή επιχείρηση που αδυνατεί να καταβάλει την εν λόγω αμοιβή, οπότε οι παραπάνω αξιώσεις των ΟΣΔ θα ενεργοποιούνται άμεσα ... Παράλληλα με τη διευθέτηση του ζητήματος της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου των μελών τους, που συνίσταται στην με οποιανδήποτε τρόπο αναμετάδοση/δημόσια παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών των έργων αυτών στα δωμάτια ξενοδοχείων, οι αφενός συμβαλλόμενοι ΟΣΔ, σημειώνουν ότι για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που ως την ανωτέρω ορισθείσα ημερομηνία προσχωρήσουν στην παρούσα συμφωνία, δεν θα διεκδικηθούν χωριστές αμοιβές για την χρήση μουσικής στους κοινόχρηστους χώρους των ξενοδοχείων που λειτουργούν προς εξυπηρέτηση των πελατών, όπως το λόμπυ, ασανσέρ, χώρος πρωινού, ακόμη και εάν τους χώρους αυτούς επισκέπτονται και άτομα που δεν διαμένουν στο ξενοδοχείο, και λειτουργεί κάποιες ώρες την διάρκεια της ημέρας ως καφετέρια με ΑΦΜ ίδιο με αυτό της ξενοδοχειακής μονάδας. Ρητώς σημειώνεται στην εξαίρεση αυτή και την απαλλαγή καταβολής χωριστής αμοιβής δεν περιλαμβάνονται: Οι ανεξάρτητοι χώροι που λειτουργούν σε ΑΦΜ τρίτων, όπως ενδεικτικά μπαρ- εστιατόρια - καφέ

που λειτουργούν εντός του κτιριακού συγκροτήματος του ξενοδοχείου ή στον ευρύτερο χώρο (πχ. κήπο) αυτού. Οι χώροι των ξενοδοχείων που λειτουργούν με το ΑΦΜ της ξενοδοχειακής επιχείρησης αλλά η μουσική προέρχεται από διαφορετική πηγή σε σχέση με την μουσική που ακούγεται στους λοιπούς χώρους ή έχουν dj. Οι χώροι που προορίζονται για εκδηλώσεις - δεξιώσεις. Τα καφέ-μπαρ που λειτουργούν σε παραλίες-πισίνες (beach bar-pool bar). ... Αφ' ης στιγμής αρχίσει η λειτουργία του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης (GEA), τον οποίο ιδρύουν οι εκ των αφ' ενός στην παρούσα συμβαλλόμενοι Grammo, Ερατώ και Απόλλων και αφορά στην είσπραξη της αμοιβής του άρθρ. 49 § 1 ν. 2121/1993 που αφορά η παρούσα σύμβαση, ο ενιαίος αυτός οργανισμός κατά την διάρκεια λειτουργίας του, υποκαθίσταται αυτοδικαίως στα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση για τους συμβαλλόμενους Grammo, Ερατώ και Απόλλων, οι δε συμβληθείσες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις συνεχίζουν να καταβάλλουν τα συμφωνηθέντα ποσά.». Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η καθ' ης εταιρία κατέβαλε τις αμοιβές των προηγούμενων ετών το μήνα Ιανουάριο του έτους 2018 και υπέβαλε την από 15-01-2018 δήλωση προσχώρησης στους όρους του μνημονίου συμφωνίας, στην οποία μάλιστα δηλώνει ότι ο χρόνος λειτουργίας του ξενοδοχείου είναι συνεχής. Από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα πιθανολογήθηκε ότι υφίσταται αξίωση της αιτούσας για χωριστή αμοιβή για τη χρήση μουσικής στον ανωτέρω περιγραφόμενο χώρο του ξενοδοχείου, παρά το γεγονός ότι δεν πιθανολογήθηκε η χρήση ξεχωριστού αριθμού φορολογικού μητρώου για αυτό. Τούτο, διότι, ο χώρος αυτός του ξενοδοχείου προορίζεται για εκδηλώσεις-δεξιώσεις ακόμα και αν αυτές αφορούν σε μικρό αριθμό ατόμων. Η χρήση μουσικής για τον συγκεκριμένο χώρο είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «B1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου, πλην όμως ενόψει

του ότι πρόκειται για εξωτερικό χώρο, κατά την κοινή πείρα η λειτουργία του δεν υπερβαίνει του επτά (7) μήνες ετησίως. Η καθ' ης η αίτηση ισχυρίζεται ότι κάνει χρήση μουσικής παρεχόμενης από την ιδρυθείσα στο και δραστηριοποιούμενη στην Ελλάδα μετά γνωστοποίηση στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης για την οποία οι καλλιτέχνες έχουν παραιτηθεί ρητά της είσπραξης αμοιβής και επομένως δεν εκπροσωπούνται από την αιτούσα. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Τούτο, διότι είναι δυνατόν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα, όχι μόνο ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για τον σκοπό αυτόν δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. 2121/93, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντίστοιχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που έχουν οι πρώτοι προς τον σκοπό της διαχείρισης τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν.2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η σύμβαση αυτή: α] εξομοιώνει τους

αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών [βλ. τα άρθρα 2, 4 και 5 § 1 του Ν. 2054/1992] και β] παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως αυτό, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την παραπάνω διεθνή σύμβαση χώρα [βλ. το άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992], γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (ΕφΘες 929/2010, ΤρΝομΠλ Νόμος). Πλέον τούτου, δεν πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση στον συγκεκριμένο χώρο και κατά τη διενέργεια εκδηλώσεων, κυρίως γαμήλιων γευμάτων, κάνει χρήση μόνο αμερικανικής μουσικής. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε μεταξύ της αιτούσας και της καθ' ης η αίτηση προηγήθηκαν

διαπραγματεύσεις καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, χωρίς όμως να επιτευχθεί συμφωνία. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης η αίτηση για την χρήση των υλικών φορέων ήχου για τα έτη 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 και 2017, πρέπει να καθοριστεί με βάση το κοινό αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα, και ανέρχεται στο ποσό των 140 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24% και συνολικά στο ποσό των 980 ευρώ για τον χώρο της καφετέριας (roof garden).. Η προβληθείσα από την καθ' ης η αίτηση ένσταση παραγραφής των αξιώσεων της αιτούσας, ως υποκείμενες σε πενταετή τέτοια, είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι δεν αποτελούν περιοδικές παροχές οι απλές δόσεις που προβλέπονται είτε από το νόμο είτε από τη σύμβαση για την καταβολή μιας ενιαίας οφειλής, η οποία εξοφλείται τμηματικά. Συνεπώς, εφόσον η εκ του άρθρου 49 ν. 2121/1993 ως ισχύει, αξίωση δεν έχει τα εννοιολογικά γνωρίσματα της περιοδικής παροχής, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 250 αρ. 17 ΑΚ και επομένως η παραγραφή αυτής είναι εικοσαετής κατ' άρθρο 249 ΑΚ (ΕφΘες 1810/2012, ΤρΝομΠλ Νόμος). Ακολούθως, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το δικαστήριο τούτο καθώς και να επιδικαστεί προσωρινά το ήμισυ των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσης, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσης. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να προσκομίσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και να

καταδικαστεί η καθ' ης η αίτηση στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας λόγω της ήττας της και κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βασίμου σχετικού αιτήματος της τελευταίας (άρθρα 176 εδαφ. α' και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 63 Β του ν. 2121/1993), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

-ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτησή.

-ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, προσωρινά, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης η αίτηση στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας για τα έτη 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 και 2017 στο συνολικό ποσό των εννιακοσίων ογδόντα (980) ευρώ για το χώρο της καφετέριας (roof garden), πλέον ΦΠΑ (24%).

-ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την ως άνω καθ' ης η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σε αυτήν και συγκεκριμένα το ποσό των τετρακοσίων ενενήντα (490) ευρώ, με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

- ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να παραδώσει στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε για τα παραπάνω διαστήματα.

-ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η αίτηση στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ο φύλλο της με αριθμό /2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σύρου
(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη σε
έκτακτη κα δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την
παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στις

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)